

БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ	
ИНСТИТУТ ЗА ИСТОРИЧЕСКИ ИЗСЛЕДВАНИЯ	
Изходен №	дата 201 г.
Документ № 509	дата 21.03 201 5
София 1113, бул. Шилченски проход № 52, бл. 17	
т.ел.: 02/ 978 20 93 ; факс: 02/ 870 21 91	

СТАНОВИЩЕ

от доц. д-р Даниел Вачков от Института за исторически изследвания при
БАН

Относно конкурс за заемане на академична длъжност „доцент“ в Института за исторически изследвания при БАН по професионално направление 2.2. „История и археология“, научна област „Нова и най-нова обща история“ с шифър 05.03.04.

В конкурса за доцент, обявен в ДВ, бр. 26 от 07.04. 2015 г. и в сайта на Института за исторически изследвания при БАН участва като единствен кандидат гл. ас. д-р Христо Милков Димитров.

Становището е изработено в съответствие с изискванията на Глава трета, Раздел трети от ЗРАСРБ – Условия и ред за заемане на академичната длъжност „доцент“ и Раздел трети на Правилника за прилагане на ЗРАСРБ.

За участие в конкурса са предоставени всички необходими документи и в административно отношение няма допуснати пропуски.

Комплектът с материали на хартиен носител, представен от кандидата гл. ас. Христо Милков е в съответствие с Правилника за развитие на академичния състав на Института за исторически изследвания при БАН. Включени са всички изискващи се документи, които дават пълна информация за научната дейност и изяви на кандидата.

Биографичните данни за кандидата са добре изложени в представената от него автобиография. Към нея бих добавил и личните ми впечатления от гл. ас. Христо Милков, които датират от 1990 г., от както постъпих като докторант в Института за исторически изследвания при БАН, като сериозен изследовател на различни теми от съвременната обща и българска история.

Информацията за покритие на нормативните изисквания за засмането на академичната длъжност „доцент“, съответно придобитата образователна и научна степен „доктор“ и заемане на академичната длъжност асистент и главен асистент в продължение на най-малко две академични години е коректно представена от кандидата.

Научните изследвания на гл. ас. Христо Милков по темата извън докторската му дисертация обхващат внушителна цифра от три монографии и 59 студии и статии, публикувани или приети за печат. Част от студиите, обединени около темата за френските събития от май 1968 с основание могат да се определят по начина, по който ги е заявил и кандидата, като равностойни на монографично изследване. Не буди никакво съмнение, че броят на публикациите далеч надхвърля изискванията за придобиване на научната длъжност „доцент“. Освен количеството на публикациите впечатлява и обхвата на изследваната от гл. ас. Христо Милков проблематика. Разглеждат се множество значими теми от съвременната българска и обща история. Но в разнообразието на проучваните обекти се откроява общият стремеж да се проследи и анализира процеса на формиране на определени образи и митове спрямо водещи политически фигури, имали ключова роля в световните политически процеси от началото на Втората световна война до края на 60-те години на XX век. Този подход определя Христо Милков като един от най-сериозните изследователи на ролята на пропагандата и различните изразни средства за масово въздействие върху съвременните общества при налагането и разпространението на различни политически идеи. Другият открояващ се акцент в научните изследвания е политиката на френската държава след Втората световна война, което отговаря напълно на нуждите на Института от хабилитиран специалист в тази област, както е обявено и в конкурса.

Както се изисква от законовата процедура гл. ас. Христо Милков представя и хабилитационен труд – монографията Клубът на Месиите. Образите на световните водачи в европейската радиопропаганда на български език (1 септември 1939 г – 22 юни 1944 г.). Издателство „Прес“, София, 2010. Обект на изследването е една несъмнено важна, но до появата на книгата, напълно непроучена тема в българската историография. Авторът разглежда един значим проблем от Историята на Втората световна война, който в по-широк контекст придобива и напълно актуално звучене – а именно как средствата на модерната пропаганда формират образа на националния и държавен водач и насочва обществените нагласи и настроения. Във фокуса на монографията е представянето пред българското общество от чуждите радиостанции, излъчващи предавания на български език, на малка група политици, разполагащи с огромна власт и упражняващи съдбоносно въздействие, чрез решенията и действията си, върху хода на събитията през Втората световна война. От една страна Хр. Милков е проследил представянето на личностите на Хитлер, Чърчил, Сталин, Рузвелт и Мусолини по отделно, а от друга в сравнителен аспект, като по този начин е успял да анализира прийомите на радиопропагандата и ефектите от нея върху формирането на общественото мнение през първите две години на войната. Книгата е изградена върху разнообразен изворов материал включващ документи от различни архивни фондове, мемоарна литература, както и богат филмов и снимков материал. Изложението е написано на приятен и четивен стил, което прави книгата подходяща и за широк кръг читатели извън групата на тесните специалисти.

Безспорни научни достойнства притежават и другите две книги, написани от гл. ас. Христо Милков за времето след придобиването на образователната и научна степен доктор: Митове в синьо и червено.

Издателство „Херон прес“, София, 1999 и Дьо Гол е Историята. Издателство „Фабер“. София, 2010. Фактът, че са посветени на две доста различни от хабилитационния труд теми доказва широките научни интереси на кандидата и неговите изследователски качества.

Наред с изследователските си занимания гл. ас. д-р Христо Милков посвещава време и на другата важна за всеки историк дейност – публикуването на исторически извори. Издал е редица исторически документи в отделни статии и също така е съставител и автор на предговора и бележките към Дневника на Стоян Камбуров – Един много дълъг път“.

Значимостта на научната продукция на кандидата се доказва и от броя цитирания на негови трудове от български и чуждестранни автори.

Христо Милков се включва активно в общите проекти и научни инициативи на Института. Не случайно на проведената на скоро институтска атестация той получи един от най-високите резултати не само сред нехабилитираните служители, но сред целия научен състав на Института.

Представеното всичко дотук ми дава напълно основание да изразя високата си положителна оценка, както за монографичния труд, така и за цялостната му научна продукция на кандидата и да заявя, че гласувам с категорична убеденост за избора на Христо Милков да заеме академичната длъжност „доцент“ и си позволявам да препоръчам на уважаемото Научно жури също да гласува положително за кандидатурата му.

19 юли 2015

доц. д-р Даниел Вачков